

תישעה הצעירים חברי קיבוץ כרם-שלום נטשו את

ביחס ובאו להגשים

את רעיונם המשותף

במיסגרת חדשה

פעם, כשטימותי לירי היה אליל הנוער וכולם ניסו אליאסידי עליפי המלצתו האישית, זה היה מקובל. כשילדי הפרחים ישבו בפיקאדילי סירקוס בלונדון, כהייט אשבורי בסן-פרנציסקו ובדאם סקוואר באמסטרדאם, זה היה מובן מאלין. כשהיו פסטיבלים של פופ באייל אוף רייט ובוודסטוק, כולם גרו בקומונות. היום, לחיות בקומונה זה חריג, כי אופנת הקר מונות פסה מן העולם יחד עם הפופולאריות של טימותי לירי, ויחד עם ילדי הפרחים ופסטיבלי הפופ וכל מה שהיה כרוך בהם.

לא שהיפים המציאו את הקומונה. כל ילד יודע ממה התחיל הקיבוץ. ברוסיה יש קולחוזים, אלא שהמושג קומונה קיבל בשנים האחרונות משמעות שונה, בייחוד בעיר. קומונה קראו לדירת-סטודנטים ש' התחלקו בה בדרך כלל משלושה בני-אדם ויותר. קומונה קראו לדירה של המדריכים כתנועה שגרו בקיבוץ אך עבדו בעיר; הקומונה היתה בשנים האחרונות לסמל החופש, האהבה ומין.

הקומונה והאבוחות המשותפות. בתמונה: דנה אליאט, צחי מיצנמאכר, סמדר דרור, מירון כהן, תמר פריש ובתה הקטנה הילה. ניקוי הכלים לאחר הארוחות נעשה בתורנות, יומיים כל פעם.

חברי הקומונה יושבים ב' חדר-האוכל המשותף, הנמ' צא בקומה המרכזית של הבניין. בחדר-האוכל מתקיימות שיחות

הקיבוץ בעיר

גברים במטבח
מירון כהן מבשל ואילן פריש צופה בו במטבח הקומונה. התורנות מתחלקת שווה בשווה בין גברים לנשים. כל שבוע אחראי אחד מהחברי הקומונה על הבישול, אחד על הקניות ועוד אחד על הכביסה.

אך הקומונה שברחוב מרכז בעלי מלאי- כה 20 בתל-אביב, שונה במיקצת מן הקר מונות המקובלות. זוהי קומונה שחברים בה תישעה קיבוצניקים מכרם-שלום, שפרשו מן הקיבוץ והחליטו להקים קומונה בעיר. תישעה חברים המתגוררים בקומונה המשי' תרעת על-פני שלוש קומות, שהיתה בעבר על תקן של בית-מלון ולאחר-מכן איכלסו סטודנטים ערבים שלא מצאו מקום מגור' רים אחר בתל-אביב. הסטודנטים נאלצו לעזוב לבסוף גם את ביתם זה בגלל לחצי השכנים ובעלי-הבית, מה שלא מפריע ל- דיירים הנוכחיים. המגורים עצמם כבעלי דיעות פוליטיות שמאליות קיצוניות. לשלם תמורת שכירות הבית 6,000 לירות טבין ותקילין לחודש. לאותו בעל-בית עצמו ש' זרק את הסטודנטים הערביים רק בגלל מוצאם.

בשלוש קומות הקומונה מתגוררים סמדר דור, דנה אליאט, עמית מירון (הנשואה לירון וינדמילר, אך שומרת בעקשנות על שמה הקודם), אמיר קולבן, מירון כהן, צחי מיצנמאכר ומישפחה צעירה המורכבת מ- אילן ותמר פריש, ובתם בת החמש הילה. גוסף לזוג הנשי שבחבורה חולקים חדר משותף גם סמדר דרור ואמיר קולבן. שהוא רקדן בלהקת בת שבע. למירון כהן חברה פרטית בשם מירב, שאינה חברה הקר מונה אך מתגוררת בחדרו של חברה, ונחי שבת שותפה פעילה לכלל ההחלטות.

לקומונה חשבון-בנק משותף שאליו נכ' נסות כל המשכורות, ולצד חשבון העובר' ושב גם חשבון חיסכון. על חשבונות הבנק מונה צחי, החשבונאי שבחבורה. כשלכל אחד מחברי הקומונה זכות חתימה, וכל אחד מהם רשאי להוציא מהחשבון כל סכום שיוזקק לו. בקומה המרכזית של הקומונה מצויים חדר-האוכל המשותף, הי מיטבח ולוח-המודעות שעליו מתפרסם לצד סיסמות פוליטיות, גם לוח התורנות יות. בכל פעם מארגן מישהו אחר את הלוח.

חדר מוסיקה
עמית מירון מחבקת את בעלה, ירון, שהוא המוסיקאי של הקומונה. על המיטה יושב מירון כהן. חברי הקומונה מרבים לשהות בחדר המוסיקה, שיש בו כלי נגינה, פטיפון סטריאופוני ואוסף תקליטים.

יחידה
בקומונה בשלב זה היא הילה פריש, בת החמש, בתם של תמר ואילן, הלומדת בגן-הילדים.